

ЦАРЕГРАДСКИ ВЪСТНИКЪ

Годишна цѣна:

100 гр. за въ Цареградъ; 130 гр. за по
вонъ и въ Одесса. — Отъ Одесса за
въ всички-те мѣста въ Россія плащася
въ година-та за пресылка-та на русска-
та поща 2 карбовны.

№ 127.

ИЗДАВАСЯ ВСЯКА СУББОТА.

Подписка ся приѣма въ Типографіа-та ни
у Болгарскіи Метохъ. Въ Одесса у Его
благородія Николая Христофоровича Па-
лаузова. Въ Москва въ Редакцій Жур-
нала Москвитянина. Въ Букурещъ у
Г-на Проконія Валаноглу. Въ Ибраила у
Г-на Михаила Поповича.

ВАТРЕШНИ НОВИНЫ.

ЦАРЕГРАДЪ.

Споредъ Царскій-атъ фирманъ, даденъ на
общини-те христіански и еврейски, послѣдо-
ваха отъ страна-та на общини-те писменны бла-
годаренія, кои-то мы сократенно сообщаваме
на наши-ге чигагели.

Писменно благодареніе на

Гръцъ-те.

Не възможно ꙗже да е да излязѣтъ, или
на дѣло, или слово, благодареніе-го, кое-то сме
должны на толкова царски добрини, за прав-
дѣта и преимущества-та, дадени на нашиъ сми-
реннѣиши народъ, гдѣ-то да славягъ и возбуж-
дають ревностъ на други народы, чрезъ обык-
новенна-та милость на Н. И. Величество,
Осаниъ августѣйшій Султанъ, благодарѣнія-
та и дѣла-та на кого-то славятся отъ цѣлій
свѣтъ, кой-то е украшеніе на вѣнецъ-атъ на
Султаны-те, и кой-то удивлява сегашны-те
мелки монархи чрезъ своя-та щедрота и свои-
те совершенства.

Всякому е извѣстно, че безопасность-та
и спокойствіе-то на всички-те подданы ся со-
вершены, споредъ справедливо-то покровител-
ство на Императорско-то правителство, кому-
то е повѣрено, като божественный залогъ,
благосостояніе-то и щастіе-го на всички-те
жители въ Царцината.

ПОДАСТНИНЪ.

РАЗГОВОРИ ВЪРОИСПОВѢДАН,

НРАВНИ

ИСТОРИЧЕСКИ.

(Продолженіе.)

Това возмугително и смертоносно сѣ-
ѣ става явно въ наше-то размышленіе отъ
три различни способа, или като метафизиче-
ско зло, или като нравно зло, или като есте-
ственно. За начало-то на метафизическо-то
зло, кое-то ся роди отъ гордость-та на оныя
умствени нѣща, кои-то злѣ употребиха дар-
бы-те за кои-го ся соговориха, мало нѣщо и-
маме отъ речено откровеніе; а нравно-то зло
добре става явно, какъ лежи въ чловѣка, по-
неже разирѣска по благородни-те му свойства
и удава словесность-та, като и отдѣлява отъ
изорагъ, отъ кого-то приѣма свѣтлость-та и
прилага чловѣка всегда въ по зло паденіе,
и още, понеже ражда естествено то зло, си-
ръчь тѣлесни-те страсти, умертвява силы-те,
и най послѣ раздѣля тѣло-то, отъ душа-та,
кое-то думае смръть. Но това вредително
продолженіе, що ни води въ изгубленіе-го,
става пакъ за добро, зашто-то зазира успѣха

И тѣй нашій-атъ народъ почита како
перво-то изъ свои-те должности на вѣра-та и
законъ-атъ да пребывава на-вынаги, всесер-
дечно и вседушевно, постоянень въ своя-та
вѣрность и покорность на Императорско-то
правителство, и да пролѣй до послѣд-
ня-та капка на кръвь-та си за ав-
густѣйша-та особа на Н. И. Величество.

Писменно благодареніе на

Арменцы-те.

Всякій-атъ свѣтъ и всички-те народы
познавать неизмѣримы-те добрини, справед-
ливость, милость и любовь камъ подданы-те
си на Негово Императорско Величество Сул-
тана, нашиъ августѣйшій монархъ и повели-
тель, благодѣтель на всякій свѣтъ и на насъ
особенно. Н. И. В. отъ щастливый-атъ день
на славно-то си возшествіе на престолъ-атъ
благополучень Султаната подари милостиви
преимущества и дѣйствителны добрини, спо-
редъ обыкновенна-та си доброта и милость,
за да ся наслаждавать всички-те на Н. И. В.
подданы съ совершенно покровительство и
полно спокойствіе, безъ всяко исключеніе, въ
отправленіе на духовны-те имъ религіозны
работы.

Августѣйшій нашъ Султанъ, за да даде
одно ново блистателно доказательство на тая
доброта, соизволи още единъ пакъ да издаде
единъ Императорскій фирманъ исполненъ съ
милость, и дополненъ съ славный Хатти-Ше-
рифъ, чрезъ когото Н. И. В. ны възвѣства

на зло-то, и по страшно-то конечно дѣйстви-
е на нравно-то зло е, зашто-то не само ражда
естественно-то зло вънутре въ согрѣшившій-
атъ чловѣкъ, ами зашто-то ся излива и отъ
вонъ него, по всичко то вещественно есте-
ство. Като ся опредѣли еднашъ чловѣкъ, ка-
то властитель и пазитель на вещественно-
то естество, Богъ благоволи да осѣти паде-
ніе-то на Господаря си и това исто-то стяжа-
ніе, що го властвува, и быде дома равень съ
паднало-то состояніе на оногова, щото жи-
вѣ въ него. Заради това всички-те народы,
или воспитани добръ или груби, согласно па-
зятъ неизгладима память-та на голѣми-те ра-
зоренія, колко-то въ различни времена измѣ-
ниха поверхность-та на земный шаръ, климат-
ско то раствореніе, и сущи-те свойства на
многозидни животни. За много время вѣрвахъ
мнозина, какъ преданія-та, за чловѣческо-то
паденіе, всемірный потопъ, и други много ра-
зоренія, вѣрвахъ само отъ мало нѣкой си
азиатски племена. Но отъ кога-та сынове-те
Иафетови намѣриха и друга суха земля, и дру-
ги народы, отдѣлены отъ другій-атъ свѣтъ,
въ Австралински-те земли, колко много ся у-
жасиха, како гледаха какъ исты-те работы ся
нѣрватъ и въ приселении-те оныя мѣста, ако
и да бѣха измѣнени отъ помѣстни мѣтанія,
и отъ тѣжести басы. Това смиренуудро сви-
дѣтельство е, като единъ гласъ щого ся от-
праща порядочно, отъ вѣкъ до вѣкъ, отъ сич-
кій-атъ родъ чловѣчески. Въ Мексиканска-га

своя-та рѣшителна воля, че отъ сега ната-
такъ, духовны-те преимущества, особенны за
духовенство-то на нашиъ смиреннѣиши народы, и
наши-те церкви и монастыри, кои-то ся на-
хождагъ въ царство-то, како и земли, соб-
ственности и други духовни мѣста, отъ гдѣ-
то зависягъ, да бѣдагъ добре удержаны и у-
пазены както трѣба.

Не възможно ны е да излязѣтъ и тыся-
ча-та часть на наша-та радость и полно удо-
волствіе що чувствуваме въ тойзи случай. Мы
взимаме свобода да представимъ това писмен-
но благодареніе, и да докажеме наше-то же-
ланіе на най чистосердечны благодаренія за
Императорски-те добрини и высоки благодарѣнія,
кой-то Н. И. В. сега ны подари.

Писменно благодареніе на

Евреи-те.

Сегга, како и преди, всички-те смирен-
ны подданы на Н. И. В. отдыхать, безъ вся-
ка грыжа, подъ сѣнка-та на милостиво-го и
благосклонно-то покровительство на нашій по-
вельитель; всякій си живѣе спокойно и си гле-
да работа-та подъ защита-та на законы-те, и
тая милость позната е съ неизмѣрима при-
знательность, тѣй чистго, като свѣтлина-та на
слѣнце-то, отъ мене, свой покорный слуга,
кой-то го благословява и чрезъ най подирный-
атъ смиренноподанныи селянинъ. И заради
това, до толкова сме проникнаты отъ наши-
те должности за всички-те тѣя благодарѣнія,
гдѣ-то день и нощъ возносиме най горещи мо-
литвы камъ Всевышный, кой-то да подаде вы-

область казвагъ, че има до днесъ много пре-
высоки пирамиды, на кои-то зданіе-го е по-
добно съ Египетскы-те, и жители-те обдаватъ
една отъ тѣхъ, на нѣкого си древняго
Гиганта, или Героя, кой-то въздвиги по по-
топа послѣ, за да отбѣгнѣ отъ сега на та-
какъ едно таково погубленіе, и затова отвле-
че глѣва на Великій духъ. Таковимъ образомъ
самовольство-го що ся даде отъ Бога на сло-
весно-то созданіе, това е самый знакъ на по-
добіе-то наше съ него, отъ кого-то происхо-
жда нашій духъ. Това высокородно и славно
преимущество стана воистина первоначална
причина на чловѣческо-то паденіе, понеже ся
злоупотребил; но совершенно е неизбежный
предѣлъ, безъ кого-то не може нито да слу-
гува на создатель-атъ си, нито да ся соедини
съ него духомъ. Това е онова, що рекохмъ
по горе, мечъ двоедѣть, тайнство почигае-
мо, кое-го чловѣческа-та совѣсть явно про-
повѣдва, ако ума не може да продри тая
глубина.

Като докажемъ зачало-то на зло-то, какъ
точно лежи въ чловѣка, и непрекословно-
то му самовольно паденіе, или праотеческій
грѣхъ, остава да речеме подробно, какъ сѣ-
ме-то на зло-то преподадѣся послѣ отъ родъ
на родъ, и послѣ по слѣдующе-го слово, кое-
то содержана, отнимателна-та истина. Слѣ-
же на послѣдокъ въ кругъ-атъ на написаны-
те и положи откровенія, декато естестве-
но-то Богопочитаніе, совершава одно обще-

и ги свое-то благословеніе на нашъ августѣй-
шій Императоръ. Сега негова-та висока ми-
лость соизволи да ни даде единъ фирманъ, кой-
то ще бъде на-высши прочуть, и кой-то пре-
восхожда негови-те благодарія.

Съ тойзи фирманъ, нашъ стара раја на
славна-та вы Имперія, приближихте ны още
по много до вача-та неизбѣрна милость, и
нашій-агь народъ почувствова безкрайна и
всеобща радость.

РАЗНИ НОВИНЫ.

— Оный четвертокъ, Г. Брюкъ, австрійскій
посланикъ, ходи на Балъ-Алманъ, при Ре-
шидъ наша, министръ иностранныхъ дѣлъ, и
ся разговаря съ тойзи высоки сановникъ.

— Г. Кленъ, австрійскій министръ въ А-
вонна, ходи този понедѣльникъ въ императорскій
дворецъ, Череганъ, гдѣ-то бѣ допуснаты до
Н. В. Султана; отъ тамъ — при В. Порга
да ся прости съ министры-те.

— Тая недѣля совѣтъ-агь на министры-те
соборася, подъ предѣлательство-то на Великий
Везиръ у Рифаатъ наша, предѣлатель на Го-
сударственный-агь совѣтъ.

— Едно собраніе отъ протестантски общи-
ны, турско подданы, и други нѣкои отъ тѣхъ
избранны чловѣцы, вручи на В. Порга яв-
ственно благодареніе, подобно на други-те
християнски общины.

— Оный петакъ единъ скороходець, прово-
дентъ изъ Шуменъ отъ Омеръ паша, стигна
въ Цереградъ съ писма до военный-агь ми-
нистръ.

— По послѣдны-те извѣстія отъ Дардана-
лы, Англо-французскій-агь флотъ нахождася
оше при Бессика.

— Всичка-та оная недѣля, разны параходы
доносяха и относяха войска:

“Судоверь”, отъ Османско-то Содру-
жество, отиде оная среда въ Гемликъ и ся
върна въ четвертокъ съ 1,300 войны.

“Саун-Бахри”, отъ сунно-то содруже-
ство, стигна тая недѣля отъ Солунъ съ 602
войны.

“Пурсудъ”, кой-то ся врицаше отъ Треби-
зондъ, докѣра този понедѣльникъ 239 войны.

Параходъ “Меджидіе”, доведе съ себе си
оный петакъ отъ Смирна 1,637 войны.

ство, кога-то ся соедини съ Богопочитаніе-
то, щото ся откры отъ откровение, кое-то е
ключъ на чловѣческо-то спасеніе и на приро-
ждение-то негово.

Разговоръ II.

Между различни-те преданія, заради отъ
кога е начало зло-то въ чловѣкъ-агь, кон-
то, по болшей части, са согласни по между
си, едно само остава пусто, и непретворно
за всичкій-агь вѣкъ, и достигна до насъ съ
всичка-та си первообразна чистота. Това от-
кровение, кое-то ся написа отъ Мойсея, пуж-
но щеме да ся размысли, какво-то всички-те
други преданія, ако промышленіе-то Божіе не
бѣше отрѣдило народъ изряденъ, за да пазн
като безцѣненъ залогъ, кий-та заради свѣ-
товно-то зачало, коя-то общо ся именува Ро-
дословіе, или первая книга Мойсеова. Мудри-
те по земля-та испытаха народны-те лѣтоси-
санія, за да намѣратъ книга по стара
отъ Родословіе-то, но до сега всички-те имъ
испытанія быдоха неполѣзни и суетни.

Днесъ е явно доказано, отъ испытанія-
та на царско-то содружество, що е въ Балку-
та, и на всички-те посланици, какъ священ-
ны-те книги на стары-те Индіаны и Кинезы
много са послѣдны отъ камъ древность-та на
Родословіе-то; освѣтъ-това, николъ отъ тѣхъ не
приближава, до величольіе-то, важность-та и
простота-та на Родословіе-то на тая книга. На
едно съ други-те, колко-то составлявать вет-

“Египтъ”, кой-то принадлежи на ав-
стрійскій Ллойдъ, дойде тая недѣля отъ
Триестъ, като ватовари отъ Смирна 704 войны.

Параходъ “Фейзи-Бахри”, отиде оный
четвертокъ въ Варна съ 2,500 войны.

“Танфъ”, отиде оный петакъ въ Варна,
ватоваренъ съ 2,000 войны.

— Освѣтъ чрезвычайны-те скороходцы, три
други обыкновенны доходягь и отхождатъ
всяка недѣля отъ Шуменъ въ Цереградъ.

— Оный четвертокъ призъ воцѣ-та едно
убійство стана надъ единъ Сардинскій под-
данный близо до арменско-та болница. Су-
тринь-та намѣриха нещастный-агь пространъ
на улица-та и прободенъ отъ нѣколко шишо-
ве. Правителство-то скоро ще нападне на ды-
ря-га на тези неизвѣстны още злодѣи.

— Керимъ паша получи повелѣніе да отиде
въ Трапизанъ, като военный управитель, а
Мурдъ Ахметъ паша, предѣлатель на воен-
ный-агь совѣтъ въ Анаголія, стигна въ
Ерзерумъ.

ВОИНАШНИ НОВИНЫ.

РОССІЯ.

Императоръ Николай повелѣлъ въ
общн-те собранія и театры да не ся смѣва
отъ сега нагатакъ духовна-та музыка съ му-
зыка-та свѣтска, оперна, и др. заради това:
1) игры-те на кигара, фортепьяно и пр. да ся
раздѣлявать на духовны и свѣтски; 2) свѣт-
ски-те ся позволявать да ся играгь, безъ
смѣшеніе съ духовна музыка; 3) духовны и-
гры да не ся представлявать на театра; 4) въ
духовны-те игры и пѣсни да не ся пѣгь
псалми и молитвы, кои-то ся употреблявать
въ православно-то богослуженіе; исключавася
отъ това игры-те на други вѣроисповѣданія,
но и тѣ да не ся преведены на русски;
5) вслѣдствіе на това и знаменита-та грамо-
та “Молитва у креста”, (Стабать Ма-
теръ), да ся играе и пѣе на Латински или
иностранны языки. Народни-те игры и пѣсни
почитаетъ не само оныя, кои-то ся давать съ
плата, но и всички-те, кои-то ся пуждавать
отъ дозволеніе на полиція-га.

хій-агь завѣтъ, запасися до наши-те години
въ ржѣ-те на народъ, кой-то е прѣснатъ во-
истина по лице-то на сичка-та земля, но за-
пази вѣрно многоцѣнный-агь оный залогъ, на
кого-то изгуби чистый-агь разумъ. Иудейскій
народъ носи съ себе си всекадъ това наниса-
но доказательство, кое-то обличава негово-то
безуміе, но има толко многоцѣнны истинны,
заради другій-агь чловѣческій родъ. На това
превосходно смотреніе вайдася явно ржка-та
Божія, и като ся препираха много пѣти зара-
ди древность-та на Родословіе-то, помжчихася
мнозина да поклатятъ достовѣріе-то му, и отъ
измышленія-та на естественны-те искуства.
Единъ рекоха: Родословіе-то е лишено, поне-
же чловѣческій родъ не произхожда отъ е-
динъ и сущій-агь пень, корень. Это, говорятъ
за доказательство Арапи-те, Американи-те,
Ескимоти-те и Албинози-те. Но Невтонъ от-
вѣщася почти, на това противорѣчіе, съ едно
сильно разуміе: Богъ и есество-то, нищо не
правять всеу. Нека пригледаме искуство-то
на Божіе-то промышленіе, въ всички-те свѣ-
тозны неща, и ще ся увѣримъ, какъ между
два нѣкои способа, за какво да е намѣренъ,
отбира всегда по простый-агь, и понеже единъ
самъ сопругъ, чивтъ, бѣше възможенъ да ро-
ди всичкій-агь родъ чловѣческій, можеме да
повѣрваме истинно, какъ Богъ не сотвори ни-
то два, нито три сопруга, съ всички-те тѣхъ
малки, що ся вайдять неподобности. Послѣ
поисваха да отнематъ порядокъ, и разшире-

— Холера-та въ Москва начекала да ся оди-
малава.

— Отъ какъ ся прекратиха дипломатичар-
ски-те сношенія на В. Порга и Россія, сени-
редъ приглашеніе-то на Князя Меншикова —
Русски-те подданы въ Турско оставатъ вѣс-
ху посолство-то Австрійско въ Цереградъ.

АВСТРІЯ.

Віенна, 23 Юніа (и) — Императоръ Франца
Иосифъ, кой-то ходи вчера въ Гамбургъ, да
пригледа военны-те училища, ошастливи
съ посѣщеніе-то си Пресбургъ. Н. В. (ах-
встрѣтенъ въ градъ-агь отъ ерцгерцога Ерат-
ста и высоки-те мѣстны начальства и со-
воденъ съ радостны восклицанія на народа и
кжца-та, опредѣлена за Н. И. В. Вечеръ-то
въ театра бѣше торжественно представлена
и градъ-агь освѣтенъ.

— Имать изъ Триестъ, че Черногорскіе
Князь Даниль, кога-то ся врицаше чрезъ
Триестъ, мѣнился за дщера-та на тамошны
агь търговецъ Клевичъ (родомъ изъ Сол-
въ Кастельнуовскій округъ, въ Далмація) на
ще ся ожени, както увѣрлявать, тая година.
Казвать, че архимандритъ-агь отъ Остро-
вскій-агь монастырь, ще бъде посвѣщенъ тая
година, въ Ст-Петербургъ, като Архіепископъ
Черногорскій.

— Нѣкой си Трешинъ изнамѣрилъ особе-
но едно устройство, съ кое-то може да с-
исирацать телеграфически писма и получаватъ
отвѣты, безъ дѣлать чловѣцы-те, гдѣ-
служувать при Телеграфа, содержаніе то имъ

ФРАНЦІЯ.

Арестованіе на подозрителны лица, прѣ-
должавася всякій день. Призъ дене-те употрѣ-
бены бѣха 60 кола за да превезать ареста-
ты-те. Въ нѣколко кжци намѣрены, матежъ
писма и оружје. Между други заплѣны нахо-
дася и единъ Влакъ Братіано. По много-
отъ Италіански-те бѣглецы отхождатъ въ
Турція.

— Увѣрлявать, че въ министерство-то на с-
вѣта възникнало разногласіе за “восточны
агь вопросы”. Сжщи-те мысли на Императоръ
Наполеона за тойзи предметъ не ся още из-
стны. Слухъ-агь, че Графъ Моринъ ще ся прѣ-

ніе-то на созданіе-то, както ся описва отъ
Мойсея. Намѣриха странно, какъ въ высоч-
то негово сказаніе поменува созданіе-то
свѣтлина-та, като предводима на слнчкова-
свѣтлина, и на други-те небесны тѣлеса;
веднага днесъ по нова-та физика прима ед-
ногласно тоза мнѣніе, и исповѣдва, какъ свѣ-
лина-та е существо независимо отъ оная тѣ-
леса, що са като огнища на свѣтлина-та. Д-
ги пакъ ся сумѣваха премного заради Ве-
ліиный потопъ; но сега отъ откровение са
на тая истина едно най любезно разуміе по
философи-те: понеже, на по высоки-те Тго
нахождатъ безчисленны окаменѣнны рыбы
китове, извѣстан океански произведеніи. Вирѣ-
цѣ да речеме, ся стжкли непрекословны.
Всемирный потопъ, освѣтъ единогласно-то
що преданіе заради това. Таковинъ образо-
время-то и заниманіе-то воззрацагь мало-
мало горделивый-агь умъ чловѣческій въ
стѣна-та, щото ся откры изъперво, чрезъ
жественно-то точно духовное, понеже
Мойсей ако и да ся изучи во всичка-та Есо-
панска мудрость, не ся опредѣли обаче,
труднолюбиви-те испытанія Невтонови и Ку-
рови. Още и това шестодневно саггозано
твореніе повдигна языка на нѣкои си му-
дрителни учители, но имъ ся отвѣщаха, на
стѣхія-та на время-то, не е предѣлъ неотбѣ-
ный заради дѣла-та Божія, какво-то за дѣ-
та чловѣческіе.

(Слѣдува.)

са юди посланникъ въ Ст-Петербургъ, не ся под-
вердява. Несогласіе-то между Г. Фулда и
тагитарата бонапартистка партія отъ день на
д, сдѣнь ся усилва.
— Отъ 22 Юлія (в). — Полицейско-то ми-
нистерство упразднено и присоединено камъ
адъ. министерство-го на внутренны-те дѣла; тор-
овско-то министерство подновено и соедине-
о съ министерство-то на общи-те работы. —
Полицейскій министръ Мона назначенъ се-
ранцагорт.

— М а д р и д ъ, 11 Юлія. — Всички-те
английски военны корабли, гдѣ-то ся намѣр-
В. (аха въ Испанія, получаха приказаніе да оти-
а Едга въ Мала ида чикагъ до ново повелініе.
сопр — Въ министерскій-атъ совѣтъ рѣшиха да
ода ги отиѣнягъ всички-те рѣшенія, дадени отъ
еродирны-те два министерства за построніе
вѣлна желѣзны пѣтица въ Испанія, зашто-то у-
ловія-та видятъ твърде тяжки на прави-
оретелство-то.

АНГЛИЯ.

Лондонъ 19 Юлія (н). — Днесъ е 38 година
на Ватерлооско-то сраженіе, и первый пѣтъ,
отъ 33 години насамъ, тя ся мина безъ всяко
военно праздноство. Извѣстно-то собраніе въ
Ашлихаузъ, гдѣто "железний-атъ герцогъ"
(Велингтонъ) собираше свои-те юнацы-друга-
ри на обѣдъ, сега веке ся отиѣни. — Днесъ
бѣше пакъ засѣданіе на министерскій-атъ со-
вѣтъ въ министерство-то иностранныхъ дѣлъ,
и въ 3 часа на тайный-атъ совѣтъ въ Бокін-
гамскій дворець.

— Въ издадены-те не отъ давно таблицы
за народонаселеніе-то въ Англія, число-то на
Англичаны-те, кои-то ся поселили въ други
царства воскачаша до 33,775 чел., а именно:
въ Греція 1,063, Россія 2,783, Сардинія 1069,
Неаполь 1,414, Турція 1435, Кина 649, Персія
33, Египетъ 235, Триполи 23, Белгія 3,828,
Франція 20,357, Саксонія 321, Мексика 755.
Това исчисленіе не ще да е полно, зашто-то
не ся показаны преселенцы-те въ Австрія, Гер-
манія и Соединены-те Щаты, въ Америка. —
Изъ представленны-те на Дублинско-то изложе-
ніе нѣмски произведенія, най много обръщатъ
на себе вниманіе, по количеству и качество
Прусски-те желѣзны, мѣдны, бронзовы, фар-
форовы и пр. издѣлія, особенно отъ Царски-
те фабрики.

— Французките газеты не оправдаватъ слухъ-
атъ, гдѣто бѣ ся разиустилъ, че Графъ Абер-
динъ ще излѣзе отъ министерство-то. Освѣтъ
това издѣляватъ твърда надежда и убѣденіе,
че Англія никакъ не може ся рѣши сега на
война, когато неща-та търговія объема цѣль
свѣтъ и когато въ ней происходятъ още
внутренны преобразования.

ГРЕЦИЯ.

Пипатъ изъ Аѳина отъ 27 Юлія (н):

Гръцко-то правителство и всички-те му
вообще подданы, кои-то не санувагъ друго
нѣщо, освѣтъ да си увеличатъ земя-та ко-
вредъ на Турко-та Имперія, видна да ся си
собрали сега умъ-атъ, споредъ страшна-та
нога, коя-то подаде Англіискій-атъ послан-
никъ на еллинско-то правителство, подѣрпѣ-
на силно и отъ Французскій-атъ посланикъ.
Въ тая нога, Гръцко-то правителство е пону-
дено да отвѣги, ако ся случи нѣкое возиуце-
ніе на предѣлы-атъ Греко-Турскій. Въ про-
тивень случай, дѣтъ-то велики державы ще
приземагъ съ войска-та си това мѣстико цар-
стане.

Освѣтъ това представителъ-атъ на В.
Порта бѣ оскорбенъ отъ единъ гръцкій офи-
церъ. Подирный-атъ, ако и да е заирѣвъ, по
друго удовлетвореніе В. Порта не е получа-
ла отъ Гръцко-то правителство, подѣ пред-
логъ, че военный-атъ судъ, на кой-то преда-
доха офицеръ-атъ, не го намѣрва цинковъ.

— И н а. — Изъ Кина получихме важны
извѣстія. Митежници-те съ предводитель-атъ
си Тіен-ти призеахъ градове-те Нанкинъ и
Кіенгфу, но принудены бѣха чрезъ три недѣ-
ли да оставягъ Нанкинъ, зашто-то бѣха раз-
биты отъ Царски-те войски и загубиха до
2,000 чел. убиты.

— Вонна-га, коя-то отъ толкова время ся
продолжаваше между Англичаны-те и Бирман-
цы-те въ Индія, прекратися и скоро ще ся
заклучи миръ, разумѣвася въ полза на первы-те.

— Нью-Йоркъ, 4 Юлія. — Назвать, че пре-
зидентъ Нирсъ пріель совершенно мирна по-
литика въ отношеніе камъ Мексика.

Два три слова за Елли- ны-те вообще и Ромей-те особенно.

Мжно може да си представи челоувѣкъ
до какво смѣща самохвалство, незнаніе на
най просты-те начала исторически, пристра-
стіе камъ собствено-то си азъ, умраза камъ
всичко-то кое-то е Славянско, начена отъ нѣ-
колко время да ся появава въ гръцки-те га-
зеты, и вообще въ тѣхна-та словесность. Ако
да припомнимъ че тези сочиненія иматъ до-
вольно читатели по разны мѣста въ Турско,
както и въ други государства, наше-то уди-
вленіе ще возрастане още по много. Пытася,
съ каква цѣль, съ какво намѣреніе, гръцки-те
сочинители пуцатъ по свѣта таква сочи-
ненія легкомышники, почти отъ всяка страна,
и не предполагатъ ли въ свои-те читатели о-
бразованіе по осневателно, по обширно отъ
колко-то владѣ Еллада или Гръцы-те, кой-то
тамъ и сямъ ся намѣрватъ въ Турско? Да не
подума нѣкой че наше-то намѣреніе въ тая
статія е да оскорбимъ почтенно-то племе Ел-
линско или да имъ отнемемъ онова, кое-то
собственно имъ принадлежава. Нѣ. Мы добре
знаемъ че Гръцы-те въ Еллада — за тукаш-
ни-те не стон да хабимъ мастило — съ ско-
рость-та на блескавица-та, летятъ камъ обра-
зованіе-то. Тѣхни-те много-малко учебны за-
веденія, готовы-атъ Еллински языкъ, тѣхна-
та любовь камъ изящно-то, кое-то напоминява
старо-то славно время на Еллада, всичко-то
това дава имъ нѣколко преимущество надъ
други словесности, още по млади, още по
несозрѣлы, както е, напр. българска-та. Слѣ-
довало бы, по духовно-го общеніе, кое-то
отъ толкова вѣкове существова между Гръ-
цы-те и Българы-те, да има едно сочувствіе
между тия два народа, най паче, зашто-то
гръцкій-атъ языкъ, споредъ свое-то развитіе
и распространіе по Българія въ предны-те
времена, ако и совершенно чуждъ на славян-
скій-атъ, ималъ е довольно поклонницы, извѣ-
стны въ българска-та словесность подѣ на-
званіе "грекоманы." Но работа-та показва
противно-го. и, вѣроятно, неутѣшительно
за Гръцы-те!

Нын-ли, Българы-те, безъ всяки вы-
соки учебни заведенія, безъ средства, съ о-
ще въ пелены словесность, даже не турень
наредъ языкъ, нын-ли, бѣдны наследники на
стара-та за всички-те Славяне письменность,
нын-ли да исправяме гръцка-та высокоучен-
ность, да держамъ даже да пишемъ срещу
гръцкій-атъ мелодическій языкъ и да имъ при-
помяваме нѣхна-та учебна слабость? Какъ!
словесность, коя-то ся горди съ имена-та
Фукидида и Диносоена, два свѣтила, кои-то
вѣчно я озаряватъ, може да бѣде отхвърлена
отъ неизвѣстна за Гръцы-те славянска пи-
сменность? Това е невѣроятно, непости-
жимо, невозможно, выкатъ дружно въ пред-
смертны мѣки Гръцы-те, нѣкога Славяне

Езерцы, а сега подѣ чуждо за тѣхъ има
"Еллины." (*)

О, муза! българска-ли си была ты или
Еллинска, въ мрачны-те-ли балкански планины
живѣешь или въ прочуты-атъ Парнасъ, гдѣ-
то да си и канна-то да си, помогни ны, о му-
за! да изобразимъ нѣкакъ по вѣрно, по кра-
снорѣчиво гръцко-то пусто празднословіе и
самохвалство, гръцка-та велика политика, коя-
то нече да погълне и унищожи всичко-то
кое-то е славянско! камъ тебъ ся обръщамъ
въ тѣхъ странна минута, о муза! ты си бы-
ла до сега наша покровителница, сжалися, а-
ко не на друго, то на наша-та младость, дай
ны сила и терпѣніе да прочтемъ още единъ
пѣтъ една Аѳинска газета, или, ако си по ми-
лостива, устарѣлый-атъ Цареградскій "Ти-
леграфъ."

II.

Ный, долуподписанный, открыто ся призна-
ваме предъ наши-те почтенны читатели и
милы читателницы (да ны извини прекрасный-
атъ полъ че го турихме подиръ брадатый-
атъ), че пытаемъ особенно сочувствіе, раз-
вито у насъ още отъ дѣтство, камъ Ромей-те.
Бѣше время, увы, сега веке далечъ, кога-то,
подѣ сѣнка-та на зелены-те дубрави, мечтаех-
ме да ся сподобимъ и ный единъ пѣтъ съ на-
званіе "учень, като Гръкъ." Но, за наше-то
пастіе или нещастіе, не ся удостоихме съ
това высоко названіе. Много отъ наши-те со-
отечественницы, може да ся случи, като про-
читатъ тези редове, съ презрѣніе ще ся у-
смыхнатъ и захвърлятъ листъ-атъ. Какво да
сторамъ? Ный сме ся рѣшили, по поводъ-
атъ на наши-те общны Гръцы, да дадемъ сво-
бода на перо-то си.

Съ това чистосердечно признаніе на на-
ше-то особенно сочувствіе камъ Ромей-те,
ный ползуваемся съ нѣкои преимуществъ, ко-
то, както всякій изъ наши-те почтенны читатели
знай, не владѣ други български писатель, зашто-
то ный не сме сръщивали още въ Българска-
та словесность едно таквози открыто признаніе,
Освѣтъ това ный ся считаме правы, споредъ
своя-та симпатія камъ Еллины-те, свободно да
изразимъ нѣкои истинны, кои-то, ако и да ся
извѣстны почти на всяко младо дѣте въ учи-
лище-то, гдѣто ся преподава географія и
исторія, но на Еллински-те филологи видятъ
като неразрѣшны задачи.

Вообще между писатели-те, отъ какво
племе да ся, и гдѣ-то да живѣятъ, существовать
извѣстны понятія, кои-то не подлежатъ подѣ
никаковъ разборъ. Тѣй, напр., Англичанинъ-
атъ никоги не може каза, безъ да ся причер-
ви, зашто неговы-те соотечественницы не из-
учуватъ първомъ Французскій-атъ языкъ, че
послѣ бацинный-атъ си, зашто не предпочи-
татъ първый-атъ, а подирный-атъ, както и но-
вопакы. Едно таквози притязаніе щеме да ся
почита като безумно. Явно отъ тука слѣдоза,
както всякій ся догадва, че своя-та рыза е
по близо отъ людска-та. Или, какво може по-
дума нѣкой, ако бѣха му доказвали, че двѣ
но двѣ сгруппатъ не четыре а петь, и пр. (наши-
те читатели ако немагъ работа, и владѣятъ
обширно воображеніе, нека си представятъ по
много примѣры.)

Да отиѣчава челоувѣкъ на нѣкои пустъ,
на нищо неоснованы, сочиненія, каквито, на-
пр., ся Еллински-те, ще ся рече, че имъ при-
дава нѣкоя цѣна, че тѣ заслужаватъ таквози
вниманіе. Други на наше-то мѣсто, мы сме
увѣрены, съ насмѣшливи видъ ще ги загири
и ще имъ отговори съ презрѣвно молчаніе.
Но ный, споредъ сочувствіе-то, кое-то хра-
нимъ камъ Ромей-те, ный съсь радость ся
рѣшаваме да ги посрещнемъ и отговоримъ.
И тѣй, нека си приготви всякій уши-те
и слуша съ вниманіе нечаянна новина, коя-

(*) Видѣть Шафарика: "Славянски Древно-
сти", и най паче Фалмерайра въ сочиненіе-
то му за Славянскій-атъ элементъ въ Еллада.

то имахме щастіе призъ този мѣсяцъ да открѣне въ една Аѳинска газета.

Мы скръпномъ, безъ да знае никой, можемъ сообщити на наши-те соотечественники, че и тукъ имамъ-те „Ефимериды“, съ жадность ухъ щатъ за всичко-то, кое-то може да о-сѣлѣи наши-та народна гордость. Видися че на едно слѣнце сушитъ си дрехи-те.

III.

Всякому е извѣстно (ако не всякому, то нека всякій узнай), че въ Аѳина, столица-та на еллинско-то Царство, издава се газета политическа и словесна, подъ названіе „Аѳина“. Имя-то ѳ, както видѣте, твърде старо и звучно, но содержаніе-то — младо и незрѣло. Основанъ политически-те и извѣстия, кои-го всякога пѣягъ суцѣ-та пѣснь, че Еллада и Гръцы-те ся создадени да изнабѣрягъ нова една политика, съ която да ся управлява свѣтъ-агъ, словесны-те и статіи, носягъ печать совершенно легкій и ненаукообразный. За първы-те нѣй не сме намѣрени да ся отговаряме, защото тѣ не вхождатъ въ предѣлы-агъ на нашѣ-та статія, и защото още нѣй сме твърде шикъ въ политика. Болко-то за втори-те (словесны-те), на насъ лежи обязанность да кажемъ два три слова, обязанность, може да бѣде за другога неприятна, но за насъ заключа въ себе си цѣли томоу съ удоволствие.

Трѣба първомъ да припомнимъ наши-те почтенны читатели, че въ Ц. В. № 124 бѣше исчислено народонаселеніе то на Турска-та Имперія, въ Европа, Азія и Африка споредъ Французска-та Газета „Прессъ“, отъ 30 Мая (н), и показано слѣдующе-то число: Гръцы 2,000,000, а Славяне (Българи, Сърбы Черногорцы и пр.) 7,000,000. Слѣдователно споредъ статистически-те познанія на Европѣ-цы-те и споредъ наше-то крайно убѣжденіе, както впрочемъ и всякій може лесно да ся у-вѣри, Славянскій-агъ элементъ во всяко время заемалъ е първо мѣсто на Балканскій-агъ полуостровъ. Това е тѣй истинно, всякому е тѣй добре извѣстно, гдѣ-то никому не може даже мина призъ глава-та да оспорява тая аксіома. Не само сега, въ XIX столѣтіе, но и въ средны-те нѣкове славянизма е ималъ я-венъ переважъ надъ Гръцизма, и бѣше время, кога-то и суцѣ-та Мореа (Пелопонезъ), споредъ всички-те византійски историци, била е совершенно опустошена отъ Славяне-те и населена съ това благородно и храбро племя. Сегашны-те Еллины — нѣй сме убѣждены — знаятъ това твърде добре, ако не отъ Славянски-те источници, то отъ други, напр. Нѣмски. Твърде жално, че учены-те въ Еллада при-небрегаватъ Славянскѣ-та филологія, като ужъ по скудна отъ тѣхна-га, и стрѣятъ воздушни дворцы, съ кои-то черпятъ свои-те читатели, безъ да помислятъ че всякій има право да заключи за Еллинска-та ученость не твърде угѣшителни мнѣнія.

Напримѣръ, какво ще ся рече слѣдующе-то исчисленіе, и слѣдъ него изходъ, кое-то е помѣстено въ горѣшечна-га газета отъ 1 Юнія: Еллины (Ромей, а не Еллины) (*) въ Турска-та Имперія по много отъ 4,650,000, (!?) кои-то наедно съ Еллины-те въ Еллада, кои-го сега ся ужъ воскачаватъ до 1,200,000, заематъ първо мѣсто между Христіанъ-те въ Турскѣ? Многочисленны-агъ народъ Славянски, отъ Адриатическо-то море до Черно-то и Ливадія (да ли знаятъ Гръцы-те, какво ще ся рече Ливадія?) умалавася у еллински-те писатели до 1,200,000 (!), защото Българи-те не влѣзаватъ въ това число и защото тѣ, числомъ ужъ 3,000,000, не ся Славяне, безъ да обясни

(*) Преди грѣцко-то возстаніе (1821) слово „Еллины“, не бѣше извѣстно въ Турскѣ, и това има историческо основаніе: тѣй называема „Восточна Римска Имперія“, не е била Еллинска, какго един само Гръцы постоянно толкуватъ, а смѣсь отъ разны племена.

ясно какви ся и пр. и пр. Власи-те показаны вѣрно 4,000,000, — съ условіе, впрочемъ, че Влашка-та Аристократія е . . . каква? . . . Еллинска!!

Още единъ пѣтъ повтаряме, едно такъ вози невѣжество на най просты-те начала статистически, въ XIX столѣтіе, дозволено-ли е да ся обнародва, а? — Ако и други-те отрасли на науки-те въ Еллада и въ Аѳинскій-агъ Университетъ, нахождатъ на тая степенъ, то по добре да си затули челоуѣкъ уши-те и — прощавай.

Тѣй имаме и нѣй намѣреніе да сториме, какго ще видятъ ей-сега читатели-те.

IV.

Отъ-давно не сме прочитали редове по краснорѣчиви, колко-то призъ дене-си въ „Аѳина“. Тѣхны-агъ сочинители, нѣкой Аристотелъ и нѣкой, (видися да е Гръкъ), вла-дѣе доорѣ само една риторика. Увлечень отъ собствено-то си произведение, тои, слѣдъ нѣкои израженія, не твърде благоприятны за него, оорѣлася камъ Еллины-те и, въ пред-смертны мжки, выка :

„Кому, кому не е извѣстно (намъ отъ-давно е извѣстно), че въ сѣверны-те предѣлы на Европѣ-ска-та Турція (прибавете: и на южны-те), еллинскій-агъ языкъ, изученіе-то ѳа кой-го, считашеся за най благородно образованіе на челоуѣка, сега (увы! какво нещастіе) не само не ся изучава, но даже стигна да ся изгонва изъ училище-то. (Не е истина: тои и сега ся учи, но само заема второ или трето мѣсто.) Само малко старцы, тамъ и самъ, говорятъ по нѣкоги, а млади-те и да го срѣчагъ не могатъ . . . даже чегатъ книги, написаны противъ Еллины-те. (каково велико преступленіе!) и пр. . . . Стараяся нѣкои (?) да внушаватъ любовь на юности-те камъ бащинны-агъ имъ языкъ, (пытася, какъ правятъ Еллины-те въ Еллада??) и . . . (о ужасъ!) умраза камъ Еллинскій-агъ . . .“

Доволно. Ако начнемъ да исчисляваме всички-те слабости и невѣжества на такъизи кингочернигели, то става веке „Габровска работа.“

Единъ Българинъ отъ Трояна.

П Б С Н Ъ.

(Р а з к а з ъ.)

На една изъ най глухи-те улицы на града Д.* нахождашеся еднокатна, бѣловита къщица, отъ наи проста направа; зелена-та ограда, гдѣто растяха цвѣти, трава и други дървега, бяха всичко-то ѳа украшеніе.

Бѣше Октомври мѣсяцъ. Небето безпрестанно закрывашеся съ облацы; то духаше вѣтеръ, то валише дѣждъ, премѣшавъ съ снѣгъ; съ едно слово, бѣше есень, съ всички-те си хубости.

Стынеся. На улицы-те наченаха веке да ся паятъ фенеры-те, всички-те челоуѣцы бѣрзаха да си отидатъ у тяхъ при топли-те си постелки, кога-то изъ една въ оди-те на бѣловита-та къщица звучно удари часовникъ-агъ шестъ пѣти. Единъ юноша, кой-то стоише до транези-та, завчасъ ся обърна и внимателно погледа на него; подиръ, като си испи простыналы-агъ чай, полѣка стана отъ стола и, съ запалена цигара, мина въ друга-та одѣя.

Каго влѣзи вътри, той ся спре, и старательно разгледа покъщница-та; сламенны-те столове стояха наредены на около; на двѣ малки трапезки бѣха приготвени свѣци, въ высоки свѣтильники; на трапезы-те лежахъ книги за игра и врета (тибиширъ). Той ся при-ближи камъ тѣхъ, зе книги-те разсѣянно, по-гледна ги, поизгледа въ огледало-то и си у-прави рыза-та и вратника.

Е.*, кой-то ся нахождаше въ служба царска, въ този день готмешеся на вечеръ,

на кой-то ся собираха млади и стари да поразвеселятъ и поиграятъ на книги.

Призъ трѣси минути оди-те му ся пѣлихъ съ гости. Тука имаше черны-те стѣны, изъ подъ кои-то ся выклаше алены и пѣстры жилеты; фракъ, запелены на дѣтъ копчета; възани бѣли и черны, чли отъ опредѣленъ цвѣтъ. Плъка, сѣхъ, дѣмъ миризма отъ ромъ въ единъ мигъ напѣла дѣ-те одѣи, и, наедно съ звонъ-агъ на цѣла-та и музыка-та, представиха пригѣхаосъ на иргенскій вечеръ. Той бѣше сель, стараешесе всякого да оживи, вѣбѣшеся въ всички-те разговоры, услужавъ всякому.

Кога-то стѣкла-та ся испраздниха и бака испи, тогази единъ изъ средъ всички-те собрание, челоуѣкъ веке не млада, съ не тѣ де черны космы, като собра на-около госте, рече имъ :

— А знаяте-ли какво, не е-ли по добре поиграемъ на книги, безъ да губимъ вре-догъ угихни вънь.

Транезы-те бѣха наредены, книги-те шумъ полетѣха отъ рѣжа на рѣжа, и дѣтъ пѣзы, освѣтены съ чегыре свѣци, начена свои-те единообразны пассъ, купувамъ, осе-десятъ и пр.

Кога-то гости-те занграхася веке, обилены отъ дѣмны облацы, Е.* взе подъ ра-едного изъ гдѣто не играение, влѣзе съ не въ друга одѣя и, споредъ молба-та му, на-на да играе на фортепiano (клавиръ).

Дали всички-те тѣзи челоуѣцы, кои бѣха ся собрали въ къщи-та на Е.*, както и хванаха, тѣй ще свѣршатъ единообразны-агъ си живогъ? Дали ся немали тѣ нѣщо по-достно въ живогъ-агъ си? Дали всички-агъ имъ живогъ приминува само угромъ съ пер-то въ рѣдѣ за нѣкоя работа, само да се-връщатъ у тяхъ по пладия и да ся уголява-гладъ-агъ, а вечеръ и цѣла ноцъ да игра-се на книги? Нѣ. Това не може да бѣде, ро-тѣ ся имали вѣроятно свѣтлы минути въ живогъ-агъ си.

На фортепiano-то тихо и задумчиво игр-ше Е.*, до него, съ опусната глава и обл-нать, стоише гостъ-агъ и полѣка додымва-цигара-та. Изведнаждъ Е.* като че ся проб-отъ дълбокъ сънь; той примина нѣрсты-те по фортепiano-то, и като поигра, запѣ.

Сладкій-агъ му мелодическій гласъ, к-то ся сливаше съ игра-та, тихо зазвуче печална-та музыка на Лангера — Утрене-звонъ. Той незамѣтно одушевлявашеся, и, едно съ игра-та, забрави веке настояще-Подирны-те слова на пѣснь-га :

Благослови ты мой-те страданія,

Съ свѣта надежда оживи единъ пѣ-

О, отхвърли мѣглы-те мечтанія,

Дано любовь-та озари мой-агъ пѣтъ

Е.* проиѣ съ растреперанъ отъ воли-гласъ. Сълзы-те показася на очи-те му.

Като увидя че го саникасаха, Е.* по-ро встана отъ фортепiano-то, угри си-зы-те и начна да си прави цигара.

— Время-го-ли, или пѣснь-та, кой-то пѣхте, произвожда отъ горѣ въ това дѣст-рече му другаръ-агъ: защо ся толкова о-чалихте?

— Да, произнесе Е.*, выи отгадахте: пѣснь-та, кой-то проиѣхъ, напомни ми мина-то веке время. Тя ми напомни онова вре-кога-то азъ жияхъ, чувствовахъ и люби-безъ да ся погрыжа, и на кадѣ ще мя за-че моя-та любовь, и какъ ще ся свѣрши-та страсть. И тѣй, ако сега веке ми удово-те, то послушайте печална-та исторія на-та пѣснь.

Преведе Хр. Д.

(Слѣдува.)